



מ"ת 1221/07/16 - מדינת ישראל נגד אנגלו ג'יריס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 1221-07-16 מדינת ישראל נ' ג'יריס (אסיר)
תיק חיצוני: 289886/2016

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אנגלו ג'יריס

החלטה

בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום, בתיק 1219-07-16, בגין עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש, כמפורט בכתב האישום. סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1996 הוא הקובע את מסגרת הדין בבקשה מעין זו.

לפי הוראות הסעיף ניתן להורות על מעצרו של נאשם, עד תום ההליך המשפטי נגדו מכמה עילות, אשר הרלוונטיות לענייננו היא קיום חשש שהנאשם יסכן את בטחון הציבור אם לא יעצר. עוד קובע הסעיף מספר סייגים והם קיום ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב, והיעדר אפשרות "להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

השאלה הראשונה שיש לבחון היא האם קיימות כנגד המשיב ראיות לכאורה להוכחת אשמתו.

בדין בפני טען הסנגור כי המשיב מכחיש את העבירה כליל וטוען לעלילה. הטענה לא פורטה מעבר לכך, ולא ברור למה כיוון הסנגור בדבריו. עיון בחקירת המשיב במשטרה מגלה כי הוא הכחיש את הנהיגה, וטען כי הגיע למקום בשעות הבוקר, ושתה בקבוק בירה אחד במקום. אני מניח, אפוא, כי הטענה בדבר "עלילה", מתייחסת לייחוס הנהיגה למשיב.

מנגד, על פי דוחות השוטרים הם הבחינו ברכבו של המשיב בנסיעה באזור חורשת לימן, וכאשר הבחין הוא בניידת, האיץ, וניסה להיכנס אל בין העצים, שם נתקע עקב חול ים. השוטרים ניגשו לרכב, הריחו מהמשיב ריח אלכוהול חריף וכאשר



יצא מהרכב התנוודד על רגליו. למשיב נערכה בדיקת נשיפון, בה נמצאה אינדיקציה לאלכוהול, מבחני מאפיינים בהם כשל ובדיקה במכשיר הינשוף בו נמצא אצלו ריכוז אלכוהול ברמה של 1055 מ"ג אלכוהול לליטר אוויר נשוף, דהיינו רמה של פי ארבעה בערך מהכמות המותרת. בנוסף לפלטי בדיקת המשיב הציגה המבקשת פלטי בדיקת כיוול ובדיקה עצמית של השוטר, וכן אישור תקינות למכשיר המדידה מחודש פברואר, כך שלכאורה מדובר בבדיקה תקינה.

ברכבו של המשיב נמצאו בקבוקי בירה ווודקה ריקים, אולם הוא טען בפני השוטרים כי שתי בקבוק בירה אחד בלבד.

לאחר שעומת המשיב עם תוצאת הבדיקה שנערכה לו, שינה גרסתו וטען כי שתי בקבוק בירה נוסף.

היעדר פירוט טענת העלילה, אי מתן גרסה כלשהי מצד המשיב בדיון, ועצם שינוי גרסתו באשר לכמות האלכוהול ששתי, בצירוף העדר כל הסבר למעשיו לדבריו לבדו בחורשה לשם הגיע בבוקר ותכנן לדבריו להשאר עד למחרת היום, אינם מאפשרים לתת אמון של ממש בטענותיו בשלב זה.

מהאמור לעיל אני קובע כי כנגד המשיב קיימות ראיות טובות לכאורה לעבירה.

באשר לעילת המעצר, אין חולק כי עבירת תעבורה כשלעצמה לא תקים בדרך כלל עילת מעצר. אולם במקרה דנן אין מדובר אך בעבירת תעבורה גרידא. וכבר נקבע לא אחת כי ניתן לעצור מי שנהיגתו מסכנת את הציבור והוא מגלה בהתנהגותו רצדיביזם או זלזול בהוראות החוק. אין צורך לשוב ולהסביר את הסיכון הטמון בנהיגה בשכרות, ובוודאי בשכרות ברמה כה גבוהה, כמו זו שנמדדה אצל המשיב. אין המדובר בכמות העולה במקצת על המותר בחוק ואפשר והשפעתה על האדם הינה נמוכה או מזערית, אלא בכמות יוצאת דופן המעידה על אדם "שיכור כלוט" וכשלוננו במבחן המאפיינים מחזק הנחה זו.

מקל וחומר כי הדברים נכונים מקום שמדובר באדם שלחובתו כבר **הרשעה בעבירה דומה בעברו** - סירוב לבדיקת שכרות (במסגרת הסדר תוקן סעיף האישום לעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול), וזאת בניגוד לטענת סנגורו לפיהן עברו מקל וכולל שתי הרשעות בלבד.

באשר לקיומה של עילת מעצר בעבירה של נהיגה בשכרות ברמה גבוהה או עבירה חוזרת ראו החלטות בית המשפט העליון בבש"פ 7031/07 **מיכאל חברוטסנקו נ' מדינת ישראל**, בש"פ 7135/01 **וסילי סבאשוילי נ' מדינת ישראל**, בש"פ 8819/10 **עלי אל רך נ' מדינת ישראל**,

עם זאת, אין חולק כי גם כאשר קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר, יש לבחון את האפשרות לאיון המסוכנות בחלופה ראויה.



בדיון הקודם טען הסנגור כי יש לשחרר את המשיב בלא תנאים. לאור האמור לעיל אין לקבל עמדה זו, אולם אם תוצג חלופה מתאימה היא תשקל לגופה, בשלב זה מוארך מעצרו של המשיב עד החלטה שתינתו לאחר בחינת החלופה.

ניתנה היום, 10 ב-10 יולי 2016, במעמד בא-כוחו המשיב חנא אליאס וב"כ המבקשת, עו"ד סעד.